Lieta Nr.142038610
1-0294-11/35

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2011.gada 29.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Blūma,

piedaloties sūdzības iesniedzējai *L.B.* un
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas –pārstāvim *I.P.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.B.* (personas kods */personas kods/*) sūdzības par Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 19.janvāra lēmuma Nr.D55-43/10 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Sūdzības iesniedzēja *L.B.* 2010.gada 19.februārī Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā iesniegusi sūdzību, lūdzot atcelt Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas (turpmāk arī – atbildētāja) 2010.gada 19.janvāra lēmumu Nr.D55-43/10 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru *L.B.* uzlikts administratīvais naudas sods Ls 50 apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 173.panta otrās daļas neievērošanu.

Sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[1.1] *L.B.* uzskata, ka vecāku vai viņu aizstājošo personu saukšanai pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 173.panta otro daļu nepieciešams konstatēt ne tikai to, ka bērns līdz 16 gadiem ir atradies dzērumā, bet arī to, ka tas ir noticis bērna aprūpes pienākumu nepildīšanas rezultātā, jo tas tieši izriet no minētās normas teksta.

[1.2] Lai sauktu pie atbildības par bērnu aprūpes pienākumu nepildīšanu, jākonstatē cēloņsakarība starp bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu un sekām – bērna atrašanos dzērumā. No atbildētāja lēmuma nav saprotams, ko konkrēti *L.B.* nav pildījusi, kas novedis pie tā, ka viņas dēls atradies dzērumā. *L.B.* vienmēr bērnam veltījusi pienācīgu uzmanību,

kopīgi pārrunājot problēmas, mācot pareizi uzvesties gan skolā, gan sabiedrībā. Līdz šim sūdzības iesniedzējas dēls nekādus pārkāpumus nav izdarījis, 2009./2010.mācību gadā nav neattaisnoti kavējis nevienu mācību stundu. Tāpat atbildētājai bija jāņem vērā, ka *L.B.* dēls aktīvi un ar panākumiem nodarbojas ar sportu, darbojas skolas orķestrī un ir sabiedriski aktīvs. Šie apstākļi kalpo par liecību tam, ka *D.B.* vecāki ir pievērsuši pietiekamu uzmanību dēla izglītošanai un audzināšanai. Arī pēc augstāk minētā atgadījuma *L.B.* ir runājusi ar dēlu un dēls ir sapratis savu nodarījumu.

[1.3] LAPK 9.panta pirmā daļa paredz, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. LAPK 173.pantā par šādu prettiesisku, vainojamu darbību (bezdarbību) ir atzīta bērna aprūpes pienākumu nepildīšana. Tādējādi bērna atrašanās dzērumā ir tikai attiecīgā nodarījuma kvalificējoša pazīme, tā pati vēl nav darbība, par kuru paredzēta atbildība saskaņā ar LAPK 173.pantu. *L.B.* uzskata, ka līdz ar to nepamatots ir Lēmumā norādītais, ka dēla atrašanās reibuma stāvoklī jau pati par sevi liecina, ka *L.B.* nav veikusi bērna aprūpes pienākumus.

[1.4] *L.B.* uzskata, ka bērnam pieaugot palielinās viņa brīvās gribas un citu blakus faktoru (piemēram, skolas biedru) ietekme bērna uzvedības veidošanā. Tādējādi nav pamata katru bērna uzvedības izpausmi, kas neatbilst vispārpieņemtam standartam, uzlūkot kā vecāku vainu bērna aprūpes pienākumu nepildīšanā. Bērna aprūpes pienākuma nepildīšanas sekas parādās kā bērna uzvedību kopumā raksturojošas iezīmes, piemēram, regulāri uzvedības standarta pārkāpumi. Šajā gadījumā ir runa tikai par vienu atsevišķu alkohola lietošanas gadījumu, kas var būt arī ārkārtējs gadījums, nevis nolaidīgās dēla audzināšanas sekas, līdz ar to uzskatu, ka pierādījumi kopumā nedod pamatu konstatēt bērna aprūpes pienākumu nepildīšanas pazīmes *L.B.* rīcībā.

[1.5] Atbildētājs ir izdarījis pieņēmumu, ka *L.B.* dēla darbības ir sekas tam, ka pieteicēja nepildīja aprūpes pienākumus, bet nav konstatējusi tiešu sakarību starp jebkādu viņa darbību, ko varētu kvalificēt kā aprūpes pienākumu nepildīšanu, un viņa darbībām kā tās sekām. *L.B.* uzskata, ka līdz ar to nav konstatēta pārkāpuma objektīvā puse, tātad nav pārkāpuma sastāva.

[1.6] Atbildētājs nav veicis lietderības apsvērumus, jo LAPK 173.panta otrās daļas sankcijā paredzēts arī brīdinājums. No lēmuma nav saprotams, kāpēc komisija piemērojusi tieši naudas sodu Ls 50 apmērā. Atbildētājs nav arī vērtējis, vai nav piemērojams LAPK 21.pants, kas paredz atbrīvot pārkāpēju no atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, atzīstot pārkāpumu par maznozīmīgu.

[2] Atbildētāja paskaidrojumā lūdz pieteikumu noraidīt un attiecībā uz pieteikumā izteiktajiem argumentiem paskaidro turpmāk norādīto.

[2.1] No 2009.gada 28.decembrī sastādītā Administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA728018 (turpmāk arī – Protokols) un tam pievienotajiem *L.B.*, kā arī *D.B.* paskaidrojumiem, redzams, ka *L.B.* apzināti atļāvusi savam nepilngadīgajam dēlam *D.B.* (15 g.v.) 2009.gada 23.decembrī doties pie drauga un visu nakti neatrasties mājā, nepievēršot uzmanību apstāklim, vai nepilngadīgais dēls naktī atradīsies vai arī neatradīsies pilngadīgu personu uzraudzībā. Kā izriet no lietas materiāliem *L.B.* nav pienācīgi pildījusi bērna aprūpes pienākumu, kas izpaudies tādejādi, ka nepilngadīgajam atļauts bez pilngadīgu personu uzraudzības, vienatnē ar citu nepilngadīgu personu pavadīt nakti no 2009.gada 23.decembra uz 2009.gada 24.decembri, kā rezultātā viņas nepilngadīgais dēls aizturēts sabiedriskā vietā (Jūras un Saules ielu krustojumā) plkst. 2.15 naktī ievērojamā alkoholisko dzērienu reibumā (nepilngadīgā *D.B.* izelpā konstatēts alkohols pirmo reizi 1,48%, bet otro reizi - 1,34% promiles). Var secināt, ka vecāku aprūpes pienākumu nepildīšana izpaudusies kā nepilngadīgā dēla *D.B.* izteikumu nekritiskā uztvere un kontroles iztrūkums 2009.gada 23.decembra vakarā un 2009.gada 24.decembra naktī.

[2.2] *L.B.* nepilngadīgais dēls *D.B.* (15 g.v.) 2009.gada 24.decembrī tika aizturēts sabiedriskā vietā - Jūras un Saules ielu krustojumā plkst.2.15 naktī, līdz ar to *L.B.* darbības izpaudušās vienlaikus kā tāda administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Ventspils pilsētas ,,Saistošo kārtības noteikumu Nr.6" 27.2.punktā, izdarīšanā.

[2.3] Administratīvā komisija ir ņēmusi vērā sūdzības iesniedzējas mutiski izteiktos paskaidrojumus un pareizi kvalificējusi administratīvo pārkāpumu atbilstoši LAPK 173.panta otrās daļas normai, kas paredz brīdinājuma izteikšanu vai naudas soda piemērošanu apmērā no piecdesmit līdz simt piecdesmit

[2.4] Atbildētāja ir ievērojusi pārkāptās normas sankcijā paredzētos ietvarus un piemērojusi vismazāko jeb minimālo naudas sodu. Pēc Administratīvās komisijas ieskata nav pamata piemērot brīdinājumu, jo, kā izklāstīts augstāk, faktiski *L.B.* darbībās saskatāmas vienlaikus divu administratīvo pārkāpumu pazīmes, kā arī ir ticis novērtēts apstāklis, ka *D.B.* izelpā konstatētais alkohola daudzums nav vis nebūtisks, bet gan sasniedzis 1,48% promiles, kas nepilngadīgam vēl 16 gadu vecumu nesasniegušam bērnam var būt bīstams veselībai un pat dzīvībai.

[3] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzēja uzturēja sūdzību un tajā ietverto prasījumu, pamatojoties uz sūdzībā sniegtajiem argumentiem.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[4] Tiesa lietā konstatē šādus faktus.

[4.1] 2009.gada 24.decembrī plkst.02.15 *D.B.* sastādīts Administratīvās aizturēšanas protokols Nr.205 (*lietas 21 - 22.lapa*) par to, ka *D.B.* 2009.gada 24.decembrī plkst.02:00 atradās alkohola reibumā sabiedriskā vietā Saules – Jūras ielas krustojumā, protokolā norādīts, ka atbildība par pārkāpumu paredzēta LAPK 171.pantā, par personas aizturēšanu paziņots *D.B.* mātei *L.B.* Aizturētā persona atbrīvota 2009.gada 24.decembrī pulksten 2.45.

[4.2] 2009.gada 24.decembrī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākais inspektors *D.B.* sastādīja Personas pārbaudes protokolu Nr.240 par to, ka *D.B.* ar alkometru Lion SD-400 veikta izelpotā gaisa pārbaude, konstatējot alkohola koncentrāciju 1,48 un 1,34 promiles *(lietas 23.lapa),* protokolam pievienotas portatīvās mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā mērījumu izdrukas Nr.0786 un Nr.0790 *(lietas 24.lapa).*

[4.3] 2009.gada 28.decembrī plkst.10.15 Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore sūdzības iesniedzējai sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA728018 *(lietas 20.lapa),* par to, ka 2009.gada 24.decembrī plkst.02.15 *L.B.* dēls *D.B.* atradās Ventspilī, Saules un Jūras ielas krustojumā alkohola reibuma stāvoklī. *D.B.* alkohola koncentrācija izelpas gaisā pēc 1.mērījuma bija 1.48 promiles, pēc 2.mērījuma 1,34 promiles. Bērnu tiesību aizsardzības likuma 24.pants nosaka vecāku pienākumus pret bērnu (*L.B.* ir pienākums rūpēties par *D.B.*). „Bērnu tiesību aizsardzības likuma" 48.pants paredz, ka bērns nedrīkst lietot alkoholiskos dzērienus, kā arī bērnā jārada negatīva attieksme pret alkoholisko dzērienu lietošanu. Līdz ar to pieteicēja nav pildījusi sava bērna aprūpes pienākumu, kā rezultātā bērns, vecumā līdz 16 gadiem lietojis alkoholu. Protokolā norādīts, ka atbildība par pārkāpumu paredzēta LAPK 173.panta otrajā daļā.

[4.4] 2009.gada 28.decembrī *L.B.* sniedza paskaidrojumu, kurā norāda, ka 2009.gada 23.decembra vakarā 15 gadus vecais dēls *D.B.* atprasījās paciemoties pie sava drauga *T.V.*, kur vēlējās paskatīties kādu filmu, atļāvusi palikt pa nakti. Ap pulksten trijiem saņēmusi telefona zvanu no policijas, ka *D.B.* atrodas alkohola reibumā. Tā kā *D.B.* pilnībā uzticējusies, notikušais bija pārsteigums. Nekad agrāk nekas tāds nav bijis. Ir pārrunājuši notikušo, bet izskaidrot notikušo nevar. Uzskata, ka nekas tāds vairāk neatkārtosies (*lietas 26.lapa*).

[4.5] 2009.gada 28.decembrī *D.B.* sniedza paskaidrojumu, kurā norāda, ka kopā ar *T.V.* 23.decembra vakarā ap pulksten 20.00 devušies pie *P.A.* paciemoties. Aizejot pie *P.A.*

tur jau atradušies daudzi citi draugi, aptuveni 15 cilvēki. Aizejot pie *P.A.* uz galda atradās jau alkohols – alus un sidrs. Viņi ar *T.V.* ieradušies ap plkst.20.00. Viņi alkoholu neatnesa, alkoholu pārējie bija atnesuši, bet konkrēti ko kurš atnesis, nezinu. Vakara gaitā izdzēris 1,5 litru tilpuma pudeli sidra „ZIP". Pirms plkst.02.00 ar *T.V.* devušies pie viņa, jo mammai bija pateicis, ka paliks pie *T.V.*, kurš dzīvo netālu no Ventspils domes. Kopā ar *T.V.* un *K.B.* devušies pa Jūras ielu, pie Saules ielas viņus apturējusi pašvaldības policija, pēc kā viņi nogādāti Valsts policijā, kur veikta alkohola koncentrācijas mērījumu izelpas gaisā, kur uzrādījās vairāk kā viena promile. To, ka es būdams nepilngadīgs nedrīkst lietot alkoholu zin, bet savu rīcību izskaidrot nevar *(lietas 27.lapa).*

[5] Sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 173.panta otro daļu. Minētā panta pirmā daļa paredz atbildību par bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu. Savukārt panta otrā daļa paredz, ka par tādu pašu nodarījumu, ja tā rezultātā bērns vecumā līdz 16 gadiem izdarījis sīko huligānismu vai lietojis narkotiskās vai psihotropās vielas bez ārstniecības personas norādījuma, vai atradies dzērumā, vai nodarbojies ar ubagošanu, vecākiem vai personām, kas viņus aizstāj, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem.

Lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējas dēlam konstatēts alkohola reibums (proti, viņš atradies dzērumā) 2009.gada 24.decembrī, kad viņš vēl nebija sasniedzis 16 gadu vecumu, proti, dēlam bija 15 gadu. Tāpat nav strīda, ka pie administratīvās atbildības ir saukta bērna māte – LAPK 173.panta otrajā daļā norādītais administratīvā pārkāpuma subjekts. Lietā ir strīds par to, vai *L.B.* rīcībā konstatējama bērna aprūpes pienākumu nepildīšana.

[6] Tiesa atzīst, ka vecāku vai viņu aizstājošo personu saukšanai pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 173.panta otro daļu nepieciešams konstatēt ne tikai to, ka bērns līdz 16 gadiem ir atradies dzērumā, bet arī to, ka tas ir noticis bērna aprūpes pienākumu nepildīšanas rezultātā, jo tas tieši izriet no minētās normas teksta. Tādējādi sūdzības iesniedzēja pamatoti norāda, ka, lai sauktu pie administratīvās atbildības par 173.panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu, jākonstatē cēloņsakarība starp bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu un bērna atrašanos dzērumā.

LAPK 9.panta pirmā daļa paredz, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. LAPK 173.pantā par šādu prettiesisku, vainojamu darbību (bezdarbību) ir atzīta bērna aprūpes

pienākumu nepildīšana. Tādējādi bērna atrašanās dzērumā (kā iespējams rezultāts bērna aprūpes pienākumu nepildīšanai) ir tikai attiecīgā nodarījuma kvalificējoša pazīme, tā pati vēl nav darbība, par kuru paredzēta atbildība saskaņā ar LAPK 173.pantu.

Tiesa secina, ka likumdevējs jēdzienu bērna aprūpes pienākumi nav konkretizējis un nav tieši norādījis, kas jākonstatē, lai atzītu, ka vecāki nav pildījuši bērna aprūpes pienākumus. Tāpēc tiesai, lai izvērtētu *L.B.* darbības, jānoskaidro minētās tiesību normas saturs.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 1.panta 13.punktā sniegts jēdziena „vecāku nolaidība" skaidrojums, norādot, ka tā ir bērna aprūpes un uzraudzības pienākumu nepildīšana.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 23.panta piekto daļu bērnam jāievēro sabiedrībā pieņemtie uzvedības noteikumi. Bērns nedrīkst, izmantojot savas tiesības, aizskart citu bērnu un pieaugušo tiesības un likumīgās intereses.

Minētā likuma 24.panta pirmā daļa cita starp noteic, ka vecāku pienākums ir rūpēties par bērnu, bet šī panta otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Civillikuma 177.pants noteic, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā.

Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās.

Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu.

Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Bērna uzraudzība nozīmē rūpes par bērna paša drošību un trešās personas apdraudējuma novēršanu. Ar tiesībām noteikt bērna dzīvesvietu saprotama dzīvesvietas ģeogrāfiskā izvēle un mājokļa izvēle. Rūpes par bērna mantu nozīmē gādību par bērna mantas uzturēšanu un izmantošanu tās saglabāšanai un vairošanai.

No minētajām tiesību normām izriet, ka bērnam ir pienākums ievērot sabiedrībā pieņemtos uzvedības noteikumus, kā arī bērns nedrīkst aizskart citu bērnu un pieaugušo tiesības un likumīgās intereses, turklāt, līdz bērna pilngadības sasniegšanai, par šādu bērna pienākumu ievērošanu ir atbildīgi bērna vecāki, vienlaikus sagatavojot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā. No minētā secināms, ka bērna audzināšanas pienākums ir ilgstošs,

pastāvīgs, nepārtraukts, sistemātisks, kvalitatīvs process, kura mērķis un rezultāts ir patstāvīga un attīstīta personība, demokrātiskas Latvijas valsts un sabiedrības loceklis.

Tādējādi, analizējot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 173.panta otro daļu saistībā ar minētajām tiesību normām, secināms, ka ar jēdzienu „aprūpes pienākumu nepildīšana" saprotama vecāku darbība vai bezdarbība, kas izpaužas kā bērna garīgās un fiziskās attīstības nenodrošināšana un viņa nesagatavošana patstāvīgai dzīvei sabiedrībā (kā arī, ka šo darbību vai bezdarbības rezultātā bērns vecumā līdz 16 gadiem atradies dzērumā).

Savukārt norādīto pienākumu nepildīšana no bērna vecāku puses veido Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 173.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[7] Secināms, ka konkrētajā gadījumā jautājums par *L.B.* administratīvo sodīšanu ticis saistīts ar vienreizēju viņas dēla atrašanos alkohola reibuma stāvoklī, un ka *L.B.* ir pārkāpusi Bērnu tiesību un aizsardzības likuma 48.pantu, kas noteic, ka bērns ir aizsargājams no smēķēšanas un alkoholisko dzērienu ietekmes. Taču tiesas vērtējumā no apstākļa, ka sūdzības iesniedzējas dēls vienreiz atradies alkohola reibuma stāvoklī, nevar tikt izdarīts secinājums par to, ka sūdzības iesniedzēja nav pildījusi dēla audzināšanas un izglītošanas pienākumus. Ar bērna audzināšanu un izglītošanu saprotams ilgstošs process, tāpēc gadījumā, ja dēls vienreiz ir atradies alkohola reibuma stāvoklī, no šā fakta viennozīmīgi neizriet secinājums, ka māte līdz ar to nav pildījusi savus pienākumus. Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis norādīja, ka māte dēlam ir uzticējusies pārāk lielā mērā, nav viņu kontrolējusi, kā arī saskatāmas audzināšanas problēmas, jo *D.B.* mātei teicis nepatiesību attiecībā par to uz kurieni dodas, kā arī policijā sniedzot paskaidrojumu, negodprātīgi norādīja, ka nezin no kurienes ballītē uzradies alkohols, tomēr pēc sarunas ar policistiem paskaidrojumā norādījis, ka alkoholu nopircis *T.V.* viņa klātbūtnē. Tādējādi atbildētāja uzskata, ka tieši kontroles trūkums ir novedis pie tā, ka sūdzības iesniedzējas dēls lietoja alkoholu.

Sūdzības iesniedzēja turpretī norāda, ka vienmēr par dēlu ir rūpējusies, pirms šī gadījuma jau bija atļāvusi dēlam ciemoties pie drauga, nekas tāds līdz šim nebija noticis, bet pēc šī gadījuma vairs neatļauj. Norāda, ka uzticējās dēlam un draugu, pie kura atļāva ciemoties, pazīst ļoti labi. Līdz tam dēls nekādus pārkāpumus nav izdarījis, pārrunā ar dēlu problēmas par kaitīgo – arī par smēķēšanu un alkohola lietošanu. Sūdzības iesniedzēja nepiekrīt, ka nepilda dēla aprūpes pienākumus un norāda, ka rūpējas par dēlu, seko līdzi dēla sekmēm e-klasē.

Tādējādi sūdzības iesniedzēja pretstatā atbildētājai norāda, ka ir veltījusi laiku, lai savam dēlam mācītu pareizu uzvedību. Izvērtējot abu lietas dalībnieku sniegtos

paskaidrojumus, tiesa atzīst par ticamiem sūdzības iesniedzējas paskaidrojumus, ka viņa ir pievērsusi pienācīgu uzmanību dēla aprūpei. Par to, tiesas ieskatā, liecina tas, ka līdz tam *D.B.* nekādus pārkāpumus nav izdarījis – to nav norādījusi arī komisija. Tiesa arī konstatē, ka saskaņā ar *D.B.* 9.klases liecību *(lietas 34.lapa)* viņam 2009./2010.mācību gada 1.semestrī nav nevienas neattaisnoti kavētas stundas. Tāpat tiesa ņem vērā, ka *D.B.* nodarbojas ar sportu, ko apliecina apliecība par profesionālās ievirzes izglītību *(lietas 35.lapa).* Šie apstākļi tiesas ieskatā kalpo par liecību tam, ka vecāki ir pievērsuši uzmanību dēla izglītošanai un audzināšanai.

Tiesa arī uzskata, ka, bērnam pieaugot, palielinās viņa brīvās gribas un citu blakus faktoru ietekme bērna uzvedības veidošanā. Tādējādi nav pamata katru bērna uzvedības izpausmi, kas neatbilst vispārpieņemtam standartam, uzlūkot kā vecāku vainu bērna aprūpes pienākuma nepildīšanā. Bērna aprūpes pienākuma nepildīšanas sekas, tiesas ieskatā, parādās kā bērna uzvedību kopumā raksturojošas iezīmes, piemēram, regulāri uzvedības standarta pārkāpumi. Šajā gadījumā ir runa tikai par vienu atsevišķu alkohola lietošanas gadījumu, kas var būt arī ārkārtējs gadījums, nevis nolaidīgas dēla audzināšanas sekas, līdz ar to pierādījumi kopumā nedod pamatu konstatēt bērna aprūpes pienākumu nepildīšanas pazīmes *L.B.* rīcībā.

[8] LAPK 239.panta 1.punkts paredz, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Šajā lietā nav konstatējama prettiesiska darbība (bezdarbība) *L.B.* rīcībā, tātad trūkst administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvās puses. Līdz ar to notikums neveido LAPK 173.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma, par kuru *L.B.* saukta pie administratīvās atbildības, sastāvu. Tādēļ tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lietvedība ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

nosprieda

apmierināt *L.B.* sūdzību.

Atcelt Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 19.janvāra lēmumu Nr.D55-43/10 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 728018).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Blūma